

เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล

เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการ
ด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายสุเทพ เอี่ยมคง

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตร
“การพัฒนานักบริหารระดับสูง” รุ่นที่ 5
สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 8
ที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะได้รับการประเมินให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9
ประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ

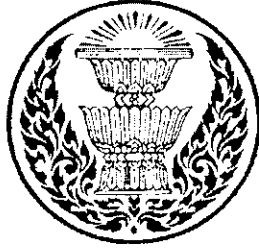
รัฐสภา

พ.ศ.2553

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล

เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการ
ด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายสุเทพ เอี่ยมคง

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตร
“การพัฒนานักบริหารระดับสูง” รุ่นที่ 5
สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 8
ที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะได้รับการประเมินให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9
ประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ

รัฐสภา

พ.ศ.2553

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คำนำ

เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการ ด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร นี้ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาหลักสูตร “การพัฒนาผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 5 ” ของรัฐสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยมุ่งหวังให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เรียนรู้ และฝึกฝนการศึกษา การคิด และการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ อันจะเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบในองค์กร

ในการจัดทำเอกสารส่วนบุคคลนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยการประสิทธิประสาทจากอาจารย์ บุญเจิด โสภณ อาจารย์อุดม มุ่งเกษม อาจารย์ช่อภิมุข สุขประสิทธิ์ และอาจารย์นฤกล ศัญญิติเสรี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตร ที่ให้คำแนะนำอย่างมีคุณค่าอย่างยิ่ง รวมทั้งข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำลังใจจากเพื่อนร่วมรุ่นและเพื่อนร่วมงานกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน

สุเทพ เอี่ยมคง
กันยายน 2553

บทคัดย่อ

ในการศึกษาเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (2) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุในการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวของ และ (3) เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร และวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พร้อมทั้งวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของสำนักวิชาการด้วยวิธี **SWOT Analysis** ผลการศึกษาพบว่า การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สามารถกระทำได้โดยการเพิ่มประสิทธิภาพด้านบุคลากร โดยมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพด้านข้อมูล โดยการสร้างเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลที่ได้มานั้นมาพัฒนาฐานข้อมูลทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และทันต่อความต้องการใช้งานในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร และการสร้างนวัตกรรมใหม่ โดยที่ไม่กระทบต่อโครงสร้างด้านบุคลากร และงบประมาณ เช่น *การจัดทำข้อสรุป (Issue Briefs)* เป็นการสรุปเรื่องขนาดสั้น ทั้งเป็นเรื่องที่อยู่ในระเบียบวาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และเรื่องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อเผยแพร่แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา *การจัดทำสารสนเทศการท่องเที่ยว* เป็นรายงานสถานการณ์ทางด้านการท่องเที่ยว สถิติ งานวิจัย และกิจกรรมการท่องเที่ยว อันเป็นลักษณะการติดตามสถานการณ์เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าวมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
บทคัดย่อ	
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ	6
แนวคิดเรื่องประสิทธิภาพ	7
หลักอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรตามการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบบรัฐสภา	7
การทบทวนวรรณกรรม สารสนเทศที่เกี่ยวข้อง	11
กรอบแนวคิด (Link Loop)	13
บทที่ 3 สถานภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว	14
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : อำนาจหน้าที่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ	14
อำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนราชการของสำนักวิชาการ	17
หน้าที่ความรับผิดชอบของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ	19
ประเภทการให้บริการทางวิชาการ	20
การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา	20
การให้บริการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ	23
การจัดทำเอกสารทางวิชาการ	25
การบรรยายสรุป	26
สถิติการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว	26
กรอบแนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพ (Link Loop)	27

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ปัญหา สาเหตุและแนวทางแก้ไข	28
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการให้บริการทางวิชาการ	28
ปัญหาการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว	29
แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ	32
บทที่ 5 บทสรุป และข้อเสนอแนะ	36
บรรณานุกรม	
ประวัติผู้ศึกษา	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา :

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีเจตนารมณ์ที่ยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นวิถีทางในการปกครองประเทศ ค้ำครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรม กำหนดกลไกสถาบันทางการเมืองทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตามรูปแบบรัฐสภา ที่มีสัมพันธ์ภาพต่อกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ให้รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจในการออกกฎหมายบังคับใช้ภายในรัฐ ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามที่ได้แถลงนโยบายไว้ต่อรัฐสภาและป้องกันไม่ให้กระทำการใด ๆ อันอาจเกิดผลเสียต่อประเทศชาติและประชาชน และมีอำนาจในการให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ของแผ่นดิน โดยที่ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยเสมอกัน ไม่ตกอยู่ภายใต้ความผูกมัดแห่งอาณัติ มอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ และให้มีอำนาจที่จะควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีได้ง่ายขึ้น

ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่สนับสนุน โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร อำนาจการเพื่อสนับสนุนกระบวนการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติของชาติ มีพันธกิจสำคัญที่จะต้องพัฒนางานด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการและด้านบริการให้มีคุณภาพ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดี และเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การประสานงาน กำกับ เร่งรัด และติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด รวมทั้งสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้มีการจัดสรรและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนางานด้านนิติบัญญัติ

ทั้งนี้ มีสำนักงานวิชาการเป็นหน่วยงานขับเคลื่อนพันธกิจด้านวิชาการ สนับสนุนงานแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา มีหน้าที่ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ ดำเนินการจัดทำข้อมูล และ

ข้อเสนอแนะทางวิชาการ ตามความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกรัฐสภา หน่วยงานภายใน และบุคคลในวงงานรัฐสภา รวมทั้งการวิเคราะห์ เสนอความเห็น และให้บริการทางวิชาการ เฉพาะสาขาเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ และการพิจารณาญัตติที่จะเข้าสู่การพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี

การให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจที่จะควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีกระทำได้ง่ายขึ้นนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงต้องปรับกระบวนการทศน์ในการปฏิบัติงาน คอบสนองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีความจำเป็นที่ต้องใช้ข้อมูล หลักฐานในการอภิปรายสนับสนุนแนวคิดและตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งของคนโดยอิสระ เอกสารประกอบการพิจารณา เอกสารวิชาการ ข้อมูล สถิติ รายงาน ผลการวิจัย ข้อเท็จจริง จึงเป็นเอกสารข้อมูลที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการอภิปรายและใช้ประกอบการตัดสินใจว่าจะดำเนินการในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง และสำหรับคณะกรรมาธิการที่สภาผู้แทนราษฎรมีมติให้ตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องดังกล่าว

ความต้องการข้อมูลทางวิชาการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การให้บริการทางวิชาการของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ต้องพัฒนาคุณภาพทั้งด้านข้อมูลวิชาการและด้านการบริการวิชาการ เพื่อให้ข้อมูลที่ให้บริการมีความถูกต้อง รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ มีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและได้รับการยอมรับทางวิชาการ ตลอดจนการมีระบบการจัดเก็บ และสืบค้นข้อมูลที่มีประสิทธิภาพภายใต้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งเป็นการเพิ่มขีดสมรรถนะ (Competency) ของบุคลากรในการปฏิบัติงาน ให้มีความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และมีความเป็นมืออาชีพพร้อมที่จะให้บริการข้อมูลทางวิชาการอย่างมีคุณภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งจะส่งผลให้ทิศทางทางการเมืองของประเทศก้าวไปอย่างมั่นคง

ดังนั้น เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์จึงได้มีการปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการทางวิชาการเพื่อพัฒนาองค์กรไปสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนกลยุทธ์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2550 - 2554 ข้อ 2 เสริมสร้างและพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็น “รัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์” และ “ศูนย์ข้อมูลนิติบัญญัติ” และข้อ 4 คือ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านควบคู่กับหลักคุณธรรม

ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เพราะเหตุว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ถือเป็นภาคบริการที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละกว่า 600,000 ล้านบาท หากนับจากนักท่องเที่ยวในประเทศด้วยแล้ว มีเงินหมุนเวียนปีละกว่า 1,000,000 ล้านบาท มีวงจรการจ้างงานครอบคลุมหลายภาคส่วนนับแสนราย ด้วยผลกระทบต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศดังกล่าว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงให้ความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนในการตรวจสอบ สนับสนุน โดยการเสนอร่างกฎหมาย เสนอญัตติเพื่อให้สภาพิจารณาศึกษา หรือการตั้งกระทู้ถามเพื่อถามรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง โดยการดำเนินงานดังกล่าวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีข้อมูลสนับสนุนอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

ในการสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นภารกิจของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ สรุปได้ดังนี้

1. ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัย และรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ สถิติ ข้อเท็จจริง และให้บริการทางวิชาการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ
2. ดำเนินการจัดทำข้อมูล และข้อเสนอแนะทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ส่วนราชการภายใน และบุคคลในวงงานรัฐสภา
3. วิเคราะห์ เสนอความเห็น เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ
4. ดำเนินการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ และญัตติ
5. ดำเนินการจัดทำเอกสารทางวิชาการ จุลสาร ข้อมูลพื้นฐาน วิเทศปริทรรศน์ เพื่อการเผยแพร่
6. บรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และญัตติ ให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก่อนการพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร

เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุด สำนักวิชาการได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อก้าวสู่การ **“เป็นศูนย์ข้อมูลแห่งการเรียนรู้ ยึดหลักธรรมาภิบาล วิชาการ นำสมัย จิตใจให้บริการ สนับสนุนงานสถาบันนิติบัญญัติ”** โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนางานด้านวิชาการ และบริการให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นศูนย์ข้อมูลวิชาการ และการวิจัยด้านการเมืองการปกครอง

เมื่อโครงสร้างทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไปโดยรัฐธรรมนูญ ย่อมทำให้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยเฉพาะการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินที่มีความหลากหลายและกระทำได้ง่ายขึ้น สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงต้องปรับตัวเตรียมรับสถานการณ์ดังกล่าว โดยมุ่งหวังขจัดปัญหาในการให้บริการวิชาการของ กลุ่มงานบริการวิชาการ ที่พบว่าประสบปัญหาการมีข้อมูลพื้นฐานและข้อมูล

เชิงวิเคราะห์ไม่เพียงพอ ไม่สามารถให้บริการได้ทันเวลา ขาดเครื่องมือสนับสนุน รวมถึงการขาดความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาจทำให้การให้บริการทางวิชาการขาดประสิทธิภาพได้

ประเด็นที่จะศึกษา

การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสมาชิกรัฐสภา แบ่งออกเป็น

1. ด้านการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ
2. ด้านการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ
3. ด้านการจัดทำเอกสาร บทความ บทวิเคราะห์
4. ด้านการบรรยายสรุป (Oral Brief)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา :

1 เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

2 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุในการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

3 เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของโครงการ :

เป็นการศึกษาการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (1) ด้านการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ (2) ด้านการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ (3) ด้านการจัดทำเอกสาร บทความ บทวิเคราะห์ และ(4) ด้านการบรรยายสรุป (Oral Brief) ภายใต้หน้าที่ของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยมีระยะเวลาดำเนินการศึกษาใช้เวลา 4 เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน – เดือนกันยายน 2553

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา :

1. การเพิ่มประสิทธิภาพ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทันตามกำหนดเวลา มีคุณภาพ และประหยัดบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. การให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว หมายถึง การสืบค้น การค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทางวิชาการ สถิติ การวิเคราะห์ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อ การปฏิบัติงานในอำนาจหน้าที่

3. เอกสารประกอบการพิจารณา หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อ่าน ศึกษา ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรใน วาระที่ 1 และญัตติอันเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และรวมถึงเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อ่าน พิจารณาในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาในเรื่องที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

4. การบรรยายสรุป หมายถึง การสรุปข้อมูลอย่างกระชับ ในเวลาอันจำกัด ด้านการท่องเที่ยว ให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ และกระทู้ถามที่อยู่ในระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

วิธีดำเนินการศึกษา :

ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Study) และวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม ข้อมูล สถิติการให้บริการ ตลอดจนผลการสำรวจความพึงพอใจเพื่อปรับปรุงการให้บริการทางวิชาการที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการ พร้อมทั้งวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรด้วย SWOT Analysis

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ :

1. กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสามารถให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และมีแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
2. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถนำข้อมูลทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และแก้ไขปัญหาของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรบรรลุตามพันธกิจที่ต้องพัฒนางานด้านบริหารจัดการ ด้านวิชาการ และด้านบริการให้มีคุณภาพ
4. ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นองค์ความรู้สำหรับการศึกษาต่อไปในอนาคต

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง :

ในการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ การจัดทำเอกสาร บทความ บทวิเคราะห์ และด้านการบรรยายสรุป (Oral Brief) ดังกล่าวนี้นี้ ได้มีการนำเอาหลักวิชาการและแนวคิดต่าง ๆ มาบูรณาการ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมาย คือ เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีเอกสาร ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการอภิปราย และการพิจารณาตัดสินใจว่าจะดำเนินการในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยผู้ศึกษาได้นำแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และหลักวิชาการมาใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ
2. แนวคิดเรื่องประสิทธิภาพ
3. หลักอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบอบรัฐสภา

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ

การบริการ (Service) หมายถึง การกระทำใด ๆ เพื่อช่วยเหลือ การให้ความช่วยเหลือ การดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น โดยเป็นการปฏิบัติด้วยความเอาใจใส่อย่างไม่ตรีจิต

จอห์น ดี มิลเลท (John D. Millet) กล่าวถึงเป้าหมายของการให้บริการ คือ การสร้างความพึงพอใจในการบริการแก่ประชาชน โดยมีหลักหรือแนวทาง คือ

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริการงานภาครัฐที่มีฐานคิดที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติ

2. การให้บริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (Timely Service) หมายถึง ในการให้บริการต้องมองว่าการให้บริการต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิภาพเลย ถ้าไม่มีการตรงเวลา ซึ่งจะสร้างความไม่พอใจได้

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการต้องมีลักษณะมีจำนวนการให้บริการอย่างเหมาะสม (The Right Quantity at the Right Geographical Location) มีลเทศกล่าวไว้ว่า ความเสมอภาคหรือการตรงเวลาจะไม่มี ความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งให้บริการ ไม่เหมาะสมต่อผู้รับบริการ

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายถึง การให้บริการที่เป็น ไปอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่จะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progression Service) หมายถึง การให้บริการที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถจะทำหน้าที่ได้มากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม (วัชร วัชรเสถียร, 2539 : 11)

แนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ สังกัดรัฐสภาว่า “มีจิตให้บริการ” โดยมีใจรักที่จะให้บริการด้วยความจริงใจ สุภาพ อ่อนโยน ซื่อสัตย์สุจริต ด้วยมิตรไมตรี มีความเอื้ออาทรต่อกัน ไม่นิ่งเฉยและพร้อมให้บริการอยู่เสมอด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง ครบถ้วน โดยไม่หลบหลีกหรือเลี่ยงการให้บริการแก่ผู้มารับบริการ และ “ไม่เลือกปฏิบัติ” โดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลางทางการเมือง มุ่งที่จะปฏิบัติต่อผู้มาขอรับบริการด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม

2. แนวคิดเรื่องประสิทธิภาพ

แนวคิดเรื่องประสิทธิภาพ หากพิจารณาในเชิงเศรษฐศาสตร์ หมายถึงการผลิตสินค้าหรือให้บริการให้ได้มากที่สุด โดยใช้ต้นทุนหรือปัจจัยการนำเข้าให้น้อยที่สุดและประหยัดเวลามากที่สุด หากพิจารณาในเชิงสังคมศาสตร์ หมายถึง ความพยายาม ความพร้อม ความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับผลที่ได้คือความพึงพอใจของผู้รับบริการ

เมื่อพิจารณาโดยองค์รวม หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มีลักษณะดังนี้

1. ประหยัด (Economy) อันได้แก่ ประหยัดต้นทุน ประหยัดทรัพยากร และประหยัดเวลา
2. รวดเร็ว ทันกาล (Speed)
3. คุณภาพ (Quality) เริ่มตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า (Input) หรือวัตถุดิบที่มีการคัดเลือกแล้วอย่างดี มีกระบวนการผลิต (Process) ที่ดี และมีผลผลิต (Output) ที่ดี

ในการพิจารณาคำเนิงานที่มีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงความประหยัด รวดเร็ว มีคุณภาพของงาน ซึ่งสอดคล้องกับการให้บริการทางวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ต้องการข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา การอภิปราย หรือการตัดสินใจอย่างหนึ่ง เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ

3. หลักอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบบรัฐสภา

ตามหลักโครงสร้างแห่งอำนาจอธิปไตย ให้รัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติของชาติ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ยังคงหลักการเดิมให้รัฐสภาเป็นแบบสภาคู่ ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

สภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 480 คน

วุฒิสภา : มีสมาชิกวุฒิสภา จำนวน 150 คน

ทั้งสองสภาต่างมีองค์ประกอบของสมาชิก บทบาท อำนาจหน้าที่ แยกต่างกันอย่างชัดเจนตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ โดยมีวิธีการดำเนินงานตามที่รัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมของแต่ละสากำหนดไว้

อย่างไรก็ตาม อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรสามารถแบ่งออกอย่างกว้าง ๆ ได้ดังนี้

อำนาจในการพิจารณากฎหมาย หมายถึง อำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกพระราชบัญญัติ หรือพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ หรือประกาศคณะปฏิวัติ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายต่าง ๆ และการอนุมัติพระราชกำหนด เพื่อให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย โดยมีกระบวนการตั้งแต่การเสนอ การพิจารณา แยกต่างกันไปแล้วแต่กรณี

การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้อำนาจแก่สภาผู้แทนราษฎรในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี เพื่อรักษาดุลอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองในระบบรัฐสภา (Parliamentary System) เป็นการดำเนิน การควบคุมการปฏิบัติงานตามที่ได้แถลงนโยบายไว้ต่อรัฐสภา โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมมีอิสระจากมติพรรคการเมืองในการตั้งกระทู้ถาม การเสนอญัตติ การอภิปราย และการลงมติในการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ สามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

การตั้งกระทู้ถาม กระทู้ถาม คือ ข้อความที่ตั้งถามหรือคำถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งขึ้นถามรัฐมนตรีในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือข้อนโยบายที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของรัฐมนตรี เพื่อให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบเป็นผู้ตอบ การตั้งกระทู้ถามจะส่งผลผลิให้รัฐมนตรีผู้นั้นเพิ่มความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่มากยิ่งขึ้น แม้ว่าการตั้งกระทู้ถามจะเป็นวิธีการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินขั้นต้นที่ไม่มีผลโดยตรงให้รัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งก็ตาม แต่ผลของกระทู้ถามก็อาจ

ทำให้เห็นถึงความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรีได้ ตามข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรกำหนดให้กระทู้ถามมีสองประเภท คือ กระทู้ถามสดและกระทู้ถามทั่วไป

การเสนอญัตติ ญัตติคือ ข้อเสนอใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายเพื่อให้สภามีมติ หรือวินิจฉัยชี้ขาดให้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ญัตติที่สำคัญและมีผลต่อการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ได้แก่

ญัตติควม เป็นวิธีการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สำคัญของแผ่นดินหรือความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความมั่นคงของประเทศไม่ว่าในทางเศรษฐกิจหรือในทางใด ๆ ก็ตาม หรือในอันที่จะขัดเหตุใด ๆ ที่กระทบกระเทือนต่อเสรีภาพของประชาชน ญัตติควมนี้ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สภาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ เป็นวิธีการควบคุมการบริหาร ราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีที่มีความสำคัญและเด็ดขาด การใช้มาตรการควบคุมนี้จะเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า รัฐมนตรีคนใดหรือคณะรัฐมนตรีบริหารราชการผิดพลาด หรือมีพฤติการณ์ไม่เป็นที่ไว้วางใจอันเป็นผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประชาชนหรือประเทศชาติ

การให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ของแผ่นดิน

เป็นอำนาจหนึ่งของรัฐสภา ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาจะประชุมร่วมกันพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เช่น

1. การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

2. การให้ความเห็นชอบในการสืบราชสันตติวงศ์

3. การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม

4. การให้ความเห็นชอบในการทำสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่นกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ

การวิเคราะห์หลักวิชาการ แนวความคิด ในการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการบริการ แนวคิดประสิทธิภาพ หลักอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎร ตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบบรัฐสภา ที่นำมาเป็นกรอบการวิเคราะห์การให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากการให้บริการ ค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ การจัดทำเอกสาร บทความ บทวิเคราะห์ และด้านการบรรยายสรุป (Oral Brief) ส่วนเป็นการดำเนินการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการที่สภาผู้แทนราษฎรตั้งขึ้น เพื่อการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี โดยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัว มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตามเจตนารมณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในฐานะผู้แทนของปวงชนชาวไทย

หลักการเกี่ยวกับการเสนอญัตติควม กระหู่ถาม ที่ยึดถือและปฏิบัติมาตลอดคือ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน หรือมีความรีบด่วนในอันที่จะรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความมั่นคงของประเทศในทางเศรษฐกิจหรือในทางใด ๆ ก็ตาม หรือมีความจำเป็นต้องขจัดเหตุใด ๆ ที่อาจกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง จะเสนอญัตติควมเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นการด่วนก็ได้ หรือจะตั้งเป็นกระหู่ถามเพื่อถามรัฐมนตรีที่รับผิดชอบกิจการการท่องเที่ยวของประเทศ ก็ได้

มูลเหตุของการเสนอญัตติควมเข้าสู่การพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร นอกเหนือจากคำนำถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนแล้ว ผู้เสนอญัตติต้องการให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้คำแนะนำแก่คณะรัฐมนตรีเพื่อให้คณะรัฐมนตรีนำไปเป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน แต่จะไม่มีผลบังคับให้คณะรัฐมนตรีจำต้องปฏิบัติ

การให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นับเป็นการดำเนินงานตามพันธกิจของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในการสนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติในด้านวิชาการ ซึ่งกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ รับผิดชอบได้คำนำถึงตัวชี้วัดความสำเร็จ 2 ด้าน คือ

- 1) ความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนด หมายถึง ความรวดเร็วของการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามกำหนดเวลา
- 2) ร้อยละของเรื่องที่พบความผิดพลาด อันหมายถึง การพบความไม่ถูกต้อง หรือการได้รับการท้วงติง จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ ในที่ประชุมสภา

การให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องคำนึงถึง

1. ความเที่ยงตรง (Accuracy) การให้บริการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ การจัดทำเอกสาร บทความ บทวิเคราะห์ และด้านการบรรยายสรุป ต้องมีความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ โดยจะต้องประสานงานเพื่อขอรับข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทั้งที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ร่วมกับการสืบค้น

ข้อมูลสารสนเทศจากเอกสาร บทวิเคราะห์ งานวิจัย ฐานข้อมูล และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์ ครบถ้วนและเป็นกลางมากที่สุด

2. ทันท่วงทีความต้องการใช้ (Timeliness) การให้บริการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ การจัดทำเอกสาร บทความ บทวิเคราะห์ และด้านการบรรยายสรุป ดำเนินการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาญัตติด่วน แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บริเวณที่ลงชื่อหน้าห้องประชุมก่อนการประชุมในระเบียบวาระนี้ และสำหรับคณะกรรมการวิสามัญที่สภาผู้แทนราษฎรอาจมีมติให้ตั้งขึ้น

3. ความสมบูรณ์ (Completeness) จะต้องดำเนินการสรุปประเด็นเนื้อหาที่จะนำเสนอ ในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมประเด็นตามหลักการที่ผู้เสนอแจ้งไว้ในหนังสือเสนอญัตติต่อสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่เป็นการเสนอญัตติ ทั้งที่เป็นข้อมูลของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง สถานการณ์ ปัญหา มาตรการและแนวทางการดำเนินการ สถิติ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ และข้อมูลทางวิชาการ บทวิเคราะห์ วิจัย เพื่อให้เอกสารประกอบการพิจารณานี้มีเนื้อหาสมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้อง

4. ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ (Relevance) จะต้องประเมินผลความพึงพอใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อการให้บริการทางวิชาการ ร่วมกับการฟังการอภิปรายในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาครั้งต่อไป

5. สามารถตรวจสอบได้ จะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ของเนื้อหาทุกครั้งเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูล และการตัดสินใจที่ถูกต้อง ร่วมกับการนำเสนอข้อมูล ที่มีการอ้างอิงที่มาตามมาตรฐานสากล เพื่อให้ผู้สนใจสามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูล (Resource) ค่อยไป

การทบทวนวรรณกรรม / สารสนเทศ (Information) ที่เกี่ยวข้อง :

ในการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการ พบว่ามีผู้เคยศึกษา และให้ข้อเสนอแนะอย่างน่าสนใจ อาทิ

1. จินดา เจริญพรหม ; 2542.การพัฒนาสถาบันนิติบัญญัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในฐานะองค์กรสนับสนุน . เสนอแนวคิดจัดตั้งสำนักงานกฎหมายและวิชาการรัฐสภาให้เป็นสถาบันที่สร้างผลงานและความเชื่อถือ ปรับโครงสร้างและระบบงาน พัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ

2. บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ; 2543. การปรับปรุงระบบงานของหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา. เสนอแนวคิดปรับปรุงระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เลขาธิการฯ รับผิดชอบผลงาน โดยรวม แต่อาจ

ไม่ต้องรับผิดชอบในวิธีปฏิบัติงาน โดยมอบให้หัวหน้าส่วนในบังคับบัญชา เพื่อลดขั้นตอน แบ่งหน่วย
 ธุรการออกเป็นฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายวุฒิสภา และหน่วยธุรการร่วม มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพิ่ม
 อำนาจให้บริหารแบบเล็งตัวเองได้ โดยเรียกเก็บค่าบริการ มีระบบงบประมาณที่เป็นอิสระแต่
 ตรวจสอบได้ ปรับปรุงสายงานวิชาการหรือสายวิชาชีพที่สนับสนุนงานด้านนิติบัญญัติให้มีโอกาส
 ก้าวหน้า (Career Development) นำระบบการจ้างเหมาบริการมาใช้ (Out Source) ในลักษณะงานบาง
 ประเภทที่เหมาะสม

3. นรนิติ เศรษฐบุตร ; 2546. ประสิทธิภาพของรัฐสภาไทย. เป็นงานศึกษาจากเอกสารของ
 รัฐสภาในรอบ 5 ปี นับจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 การ
 สัมภาษณ์สมาชิกรัฐสภา และประชาชนทั่วไป กระจายทั่วทุกภูมิภาค พบว่า ควรมีหน่วยงานด้านการ
 ร่างกฎหมายที่มีคุณภาพทัดเทียมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อช่วยเหลือสมาชิกรัฐสภา

4. มন্ত্রী รูปสุวรรณ; 2540. แนวทางการสร้างสมรรถนะของสภาผู้แทนราษฎรไทย : ศึกษา
 เฉพาะกรณีคณะทำงานของคณะกรรมการผู้ช่วยดำเนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การให้
 ข้อมูลทางวิชาการและสวัสดิการของสภาผู้แทนราษฎร. มีความเห็นว่าการให้ข้อมูลทางวิชาการขาด
 ประสิทธิภาพ ไม่สนองตอบต่อความต้องการ มีความซ้ำซ้อน ขาดการส่งเสริมการวิจัยอย่างเป็นระบบ
 ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย หอสมุดรัฐสภาและศูนย์คอมพิวเตอร์

บทที่ 3

สถานภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว

การศึกษาเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ลำดับความสำคัญโดยเริ่มจากอำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนราชการ วิสัยทัศน์ และพันธกิจของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนราชการของสำนักวิชาการ ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3

1. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

1.1 อำนาจหน้าที่

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2475 ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบบรัฐสภา นับเนื่องแต่นั้นมาเป็นเวลากว่า 78 ปี ได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงแห่งยุคสมัยตามลำดับ อย่างไรก็ตามสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยังมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร เป็นองค์กรที่ให้การสนับสนุนสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภาในด้านวิชาการ งานรัฐสภาต่างประเทศ เป็นหน่วยธุรการในการพิจารณากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญของแผ่นดิน และอำนาจหน้าที่อื่นตามที่รัฐธรรมนูญวางเอาไว้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภาใช้อำนาจทางด้านนิติบัญญัติของรัฐและปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.2 การแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และต่อมาได้มีประกาศรัฐสภาเรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2545 ให้แบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

1. สำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร
2. สำนักงานเลขานุการ ก.ร.

3. สำนักบริหารงานกลาง
4. สำนักพัฒนาบุคลากร
5. สำนักการคลังและงบประมาณ
6. สำนักการพิมพ์
7. สำนักรักษาความปลอดภัย
8. สำนักประชาสัมพันธ์
9. สถานีวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา
10. สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
11. สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
12. สำนักวิชาการ
13. สำนักสารสนเทศ
14. สำนักการประชุม
15. สำนักกฎหมาย
16. สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
17. สำนักกรรมการ 1
18. สำนักกรรมการ 2
19. สำนักกรรมการ 3
20. สำนักภาษาต่างประเทศ
21. สำนักนโยบายและแผน
22. กลุ่มงานผู้นำฝ่ายค้าน
23. กลุ่มงานตรวจสอบภายใน
24. กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก

1.3 วิสัยทัศน์

ตามแผนยุทธศาสตร์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร วางหลักให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นองค์กรที่เป็นเลิศในการให้บริการ เพื่อส่งเสริมงานของสถาบันนิติบัญญัติให้ก้าวหน้า ทันสมัย โปร่งใส และเป็นธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของปวงชน เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดกรอบวิสัยทัศน์ที่จะต้อง

1.4 พันธกิจ

พัฒนางานของฝ่ายนิติบัญญัติด้านบริหารจัดการ ด้านวิชาการ และด้านบริการ ให้มีคุณภาพ เป็นรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (e-Parliament) และศูนย์ข้อมูลนิติบัญญัติ พัฒนางานรัฐสภาด้าน

ต่างประเทศให้เป็นผู้นำเวทีรัฐสภาระหว่างประเทศควบคู่กับการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับรัฐสภาต่างประเทศ พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีค่านิยมมุ่งทำงานเพื่อองค์กรและประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมีทัศนคติที่ดี มีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนดำเนินการจัดหาสถานที่และก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ให้เหมาะสมเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

นอกจากนี้ ทิศทางการพัฒนาและการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 - 2556 ยังมีประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ยกระดับขีดความสามารถในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
2. เสริมสร้างและพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางข้อมูลนิติบัญญัติ และรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (e - Parliament)
3. เพิ่มศักยภาพงานรัฐสภาต่างประเทศตามมาตรฐานสากล
4. เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย และผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง
5. พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลและสมรรถนะของบุคลากร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานควบคู่กับหลักคุณธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. สมาชิกรัฐสภาได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
2. สมาชิกรัฐสภา ประชาชน และผู้รับบริการได้รับการบริการข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว และทันสมัย
3. งานรัฐสภาต่างประเทศได้มาตรฐานสากล สมาชิกรัฐสภาและคณะผู้แทนรัฐสภาไทยได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าไปมีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือ และผลักดันมาตรการต่าง ๆ ในเวทีรัฐสภาระหว่างประเทศ
4. ประชาชนและกลุ่มเครือข่ายประชาธิปไตยของรัฐสภา มีองค์ความรู้ประชาธิปไตยและมีส่วนร่วมทางการเมืองและกระบวนการนิติบัญญัติเพิ่มขึ้น

5. บุคลากรขององค์กร มีขีดความสามารถตามหลักสมรรถนะ (Competency) มีหลักคุณธรรม และสามารถสนับสนุนงานของฝ่ายนิติบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

2. อำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนราชการของสำนักวิชาการ

สำนักวิชาการ เป็นส่วนราชการที่มีภารกิจหลักในการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา

2.1 อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

สำนักวิชาการ มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามประกาศรัฐสภาเรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2546 ดังนี้

1. ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ
2. ดำเนินการจัดทำข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและบุคคลในวงงานสภา
3. วิเคราะห์ เสนอความเห็นและให้บริการทางวิชาการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติของสมาชิกรัฐสภา คณะกรรมาธิการ ข้าราชการ และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและการให้บริการตามหลักบรรณารักษศาสตร์
5. ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาและวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ
6. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำดัชนีและฐานข้อมูล โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ
7. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ
8. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารทางวิชาการและเอกสารเผยแพร่ด้านการเมืองการปกครอง
9. ดำเนินการเกี่ยวกับงานวิจัยและพัฒนา ตลอดจนดำเนินการให้มีการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติ
10. ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศกับหอสมุดรัฐสภานานาชาติ
11. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์การเมืองการปกครองตามหลักวิชาการ พิพิธภัณฑ์ บริการนำชม จัดแสดงนิทรรศการ
12. ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานจดหมายเหตุของรัฐสภา
13. ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

2.2 การแบ่งส่วนราชการของสำนักวิชาการ แบ่งออกเป็น 8 กลุ่มงาน ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักวิชาการ: โครงสร้างการบริหารงาน

๙

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์ข้อมูลแห่งการเรียนรู้ ยึดหลักธรรมาภิบาล วิชาการนำสมัย จิตใจให้บริการ สนับสนุนงานสถาบันนิติบัญญัติ”

พันธกิจ

พันธกิจที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มงานบริการวิชาการ คือ พัฒนางานด้านวิชาการและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นศูนย์ข้อมูลวิชาการ อีกทั้ง พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialist) เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นองค์กรด้านนิติบัญญัติ ที่มีหน้าที่หลักในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก รัฐสภา คณะกรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภาให้กระบวนการทำงานด้านนิติบัญญัติของรัฐสภาเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพสูงสุดตามที่องค์กรตั้งเป้าหมายไว้

LIRT

Legislative Institutional Specialist of Thailand

3. หน้าที่ความรับผิดชอบของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3

กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูลทางวิชาการด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การสาธารณสุข การกีฬา การท่องเที่ยว การแรงงานและสวัสดิการสังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การท่องเที่ยว และการพลังงาน จัดทำข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและบุคคลในวงงานสภา วิเคราะห์ เสนอความเห็นและให้บริการทางวิชาการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ ข้าราชการและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง และดำเนินการเกี่ยวกับจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และญัติติ จัดทำเอกสารทางวิชาการ จุลสาร ข้อมูลพื้นฐาน เอกสารวงงานสภาและวิเทศปริทัศน์ บรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติและญัติติให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลและคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน แปลเอกสารวิชาการในสาขาที่รับผิดชอบ และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ในการศึกษาเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา โดยตรง จำนวน 1 คน แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมบุคลากรของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 แล้วพบว่า มีนิติกรจำนวน 3 คน รับผิดชอบงานด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับภารกิจต่าง ๆ ทั้งหมดของกลุ่มงาน และวิทยากรรับผิดชอบแต่ละสาขาอื่นอีกจำนวน 6 คน แบ่งออกเป็นด้านสังคม จำนวน 1 คน ด้านการศึกษา จำนวน 1 คน ด้านการสาธารณสุข จำนวน 1 คน ด้านการแรงงานและสวัสดิการสังคม จำนวน 1 คน และด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน จำนวน 2 คน

ในการให้บริการทางวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีความหลากหลายทั้งในด้านเนื้อหาที่ขอรับบริการ รูปแบบการขอรับบริการ และช่องทางการให้บริการ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมข้อมูล เตรียมความพร้อม ทันต่อความต้องการ

จากภารกิจของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1. ขกระดับขีดความสามารถในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

4. ประเภทการให้บริการทางวิชาการ

4.1 การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ มีระยะเวลาในการดำเนินการปฏิบัติงานแล้วเสร็จภายใน 5 วันทำการ

ขั้นตอนการดำเนินการร่างพระราชบัญญัติ

เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้อ่านประกอบ หรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่ออภิปราย แสดงความคิดเห็นในร่างพระราชบัญญัติที่เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ 1 โดยเป็นการรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ในด้านการท่องเที่ยว มีเนื้อหาประกอบด้วยหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ สาระสำคัญ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเดิมกับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอใหม่ หรือเปรียบเทียบระหว่างร่างพระราชบัญญัติที่มีการเสนอเข้าสู่การพิจารณาหลายร่าง ข้อมูล สถิติ บทความ งานวิจัย และข้อมูลจากสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. รับร่างพระราชบัญญัติที่บรรจุระเบียบวาระแล้วจากผู้บังคับบัญชามอบหมาย
2. ศึกษา วิเคราะห์ประเด็นสำคัญในร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ร่วมกับนิติกรที่รับผิดชอบ
3. ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น เพื่อศึกษาความเป็นมา ความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหากกฎหมายฉบับนั้นประกาศใช้เป็นกฎหมาย

4. ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ งานวิจัยต่าง ๆ และข่าวจากสื่อมวลชนในประเด็นที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ และจัดทำตารางเปรียบเทียบรายมาตราของพระราชบัญญัติเดิมกับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอใหม่

5. จัดทำต้นฉบับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกอบด้วย

5.1 ชื่อเรื่อง

5.2 คำนำ/สารบัญ

5.3 หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติ

5.4 สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

5.5 ตารางเปรียบเทียบ

5.6 สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ รายงานการวิจัย สรุปผลกระทบจากการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น และข่าวจากสื่อมวลชน

6. จัดส่งต้นฉบับให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และแก้ไข

7. ส่งให้สำนักการพิมพ์ ดำเนินการอัดสำเนา และจัดทำเป็นรูปเล่ม 800 เล่ม

8. จัดส่งเอกสารแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนการดำเนินการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาญัตติ

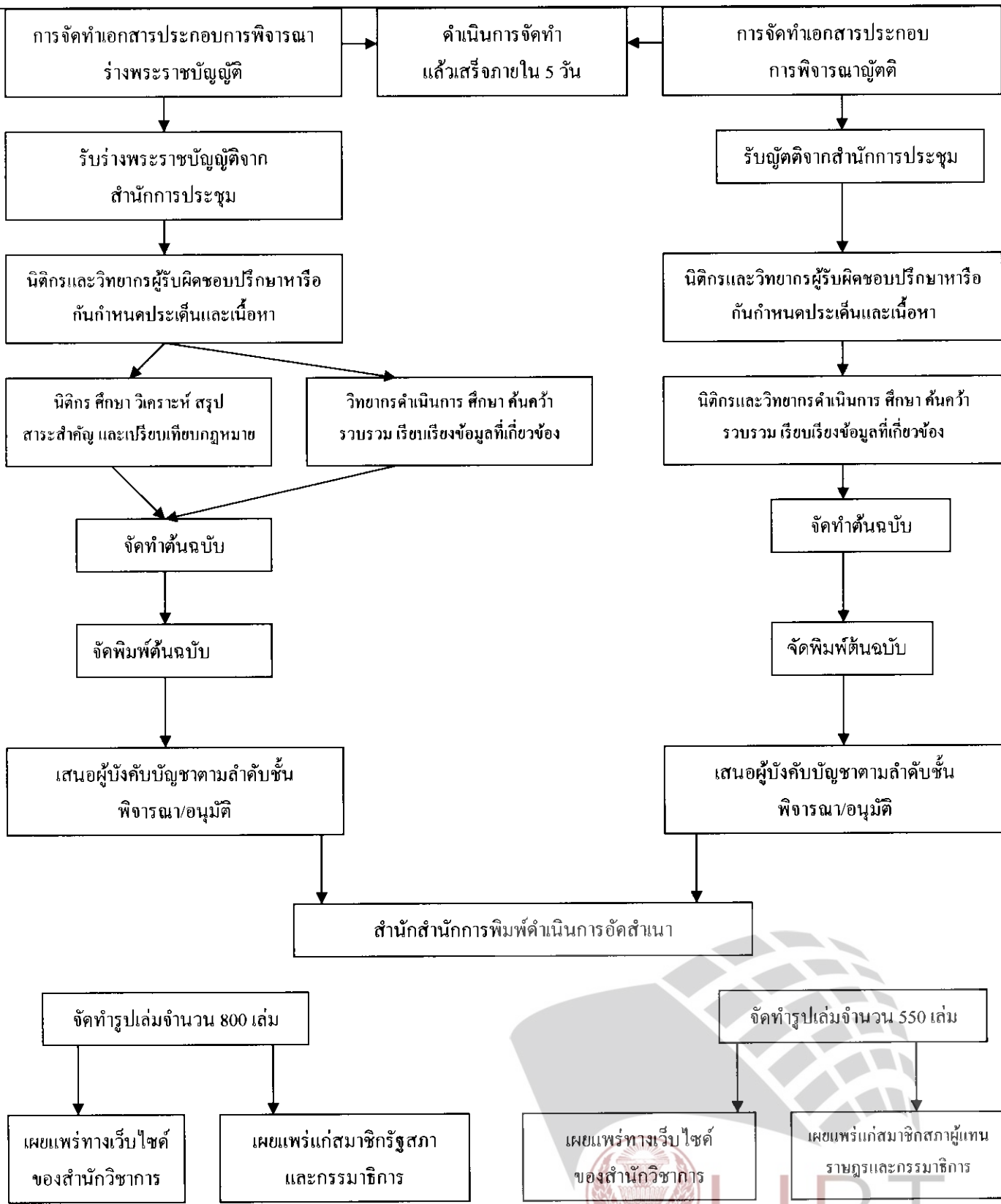
เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้อ่านประกอบการพิจารณา หรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่ออภิปราย แสดงความคิดเห็น ในญัตติที่บรรจุเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ สถานการณ์ปัญหา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญของญัตตินั้นด้านการท่องเที่ยว มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

๑. รับญัตติที่บรรจุระเบียบวาระแล้ว จากผู้บังคับบัญชา
๒. ศึกษา วิเคราะห์ประเด็นสำคัญของญัตติ
๓. ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ และข่าวจากสื่อมวลชนในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
๔. จัดทำต้นฉบับเอกสารประกอบการพิจารณาญัตติ ประกอบด้วย
 ๑. ชื่อเรื่อง
 ๒. คำนำ/สารบัญ
 ๓. สรุปสาระสำคัญของญัตติ
 ๔. สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ รายงานการวิจัย และข่าวจากสื่อมวลชน
5. จัดส่งต้นฉบับให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และแก้ไข
6. ส่งให้สำนักการพิมพ์ ดำเนินการอัดสำเนา และจัดทำเป็นรูปเล่ม จำนวน 550 เล่ม
7. จัดส่งเอกสารประกอบการพิจารณาญัตติ แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ

คณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา

4.2 การให้บริการค้นหาข้อมูลทางวิชาการ

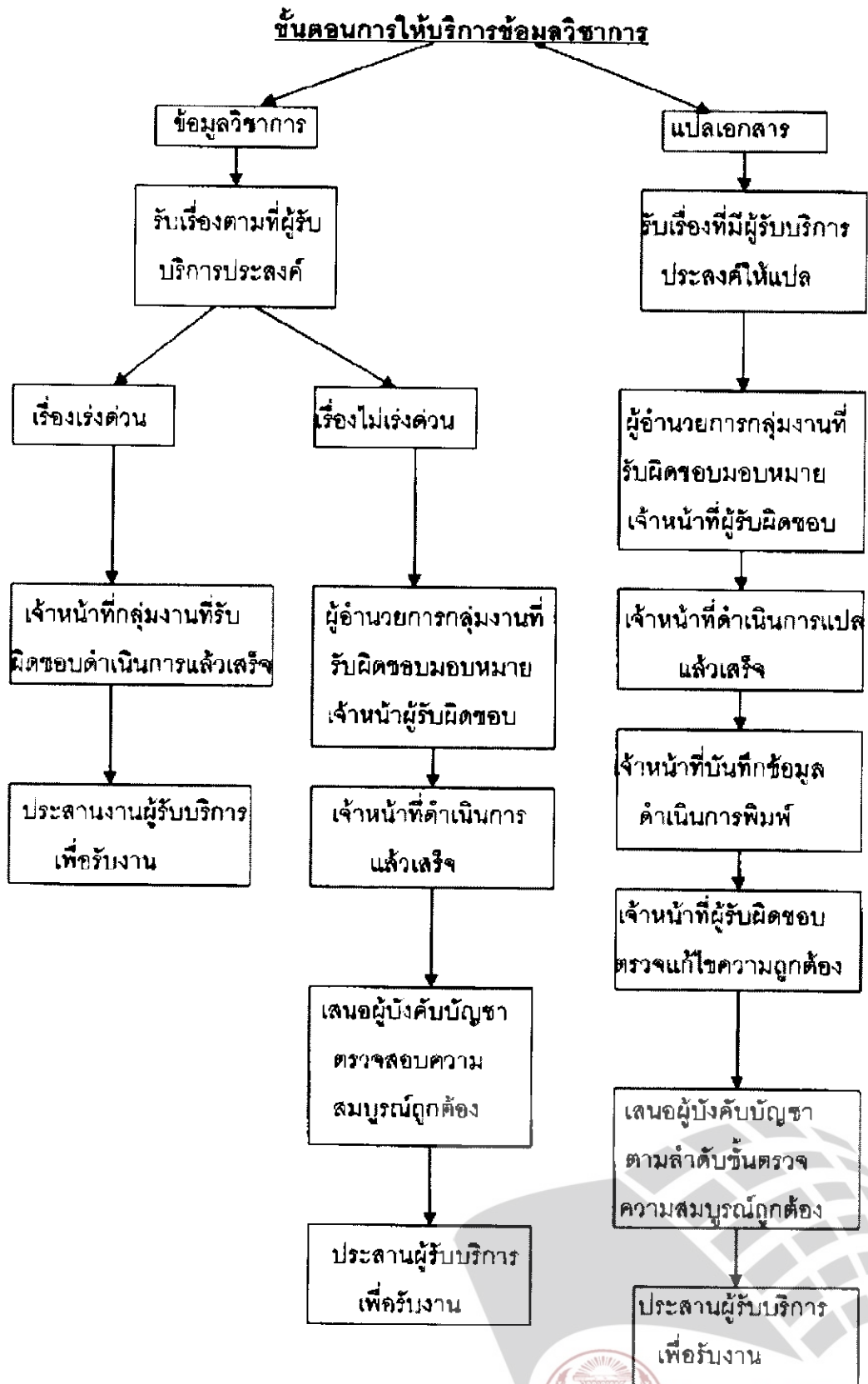
เป็นการให้บริการค้นหาการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว โดยการสืบค้น การค้นหาเอกสาร ข้อมูลทางวิชาการ สถิติ การวิเคราะห์ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อการปฏิบัติงานในอำนาจหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้การให้บริการข้อมูลทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกรัฐสภา และบุคคลในวงงานรัฐสภา เป็นไปอย่างรวดเร็ว และถูกต้อง จึงมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

การจัดเตรียมข้อมูล

1. มีการจัดเก็บข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคลังข้อมูล เพื่อความสะดวกในการใช้งาน
2. ติดตามข้อมูลและข่าวสารความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ และเพื่อให้คลังข้อมูลมีความเป็นปัจจุบันมากยิ่งขึ้น
3. การคาดการณ์ และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ทั้งในเรื่องการเสนอร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และกระทู้ถามที่สมาชิกให้เตรียมข้อมูลเพื่อการตั้งถาม และศึกษาเพิ่มเติมเพื่อประกอบการอภิปรายในที่ประชุม

การให้บริการ

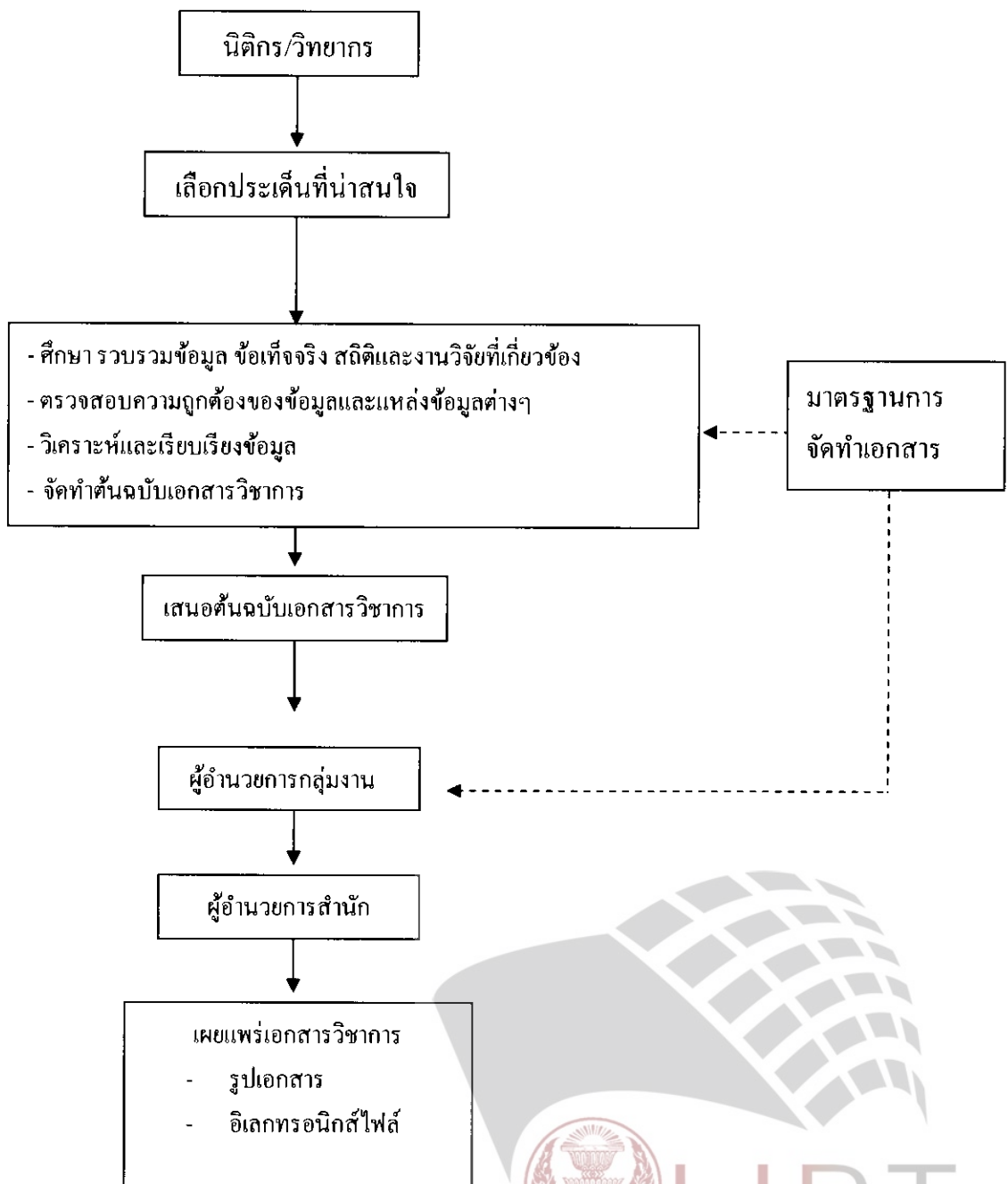
1. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกรัฐสภา ตลอดจนบุคคลในวงงานรัฐสภาแจ้งความประสงค์ขอใช้บริการข้อมูลทางวิชาการ โดยลงรายละเอียดในแบบเอกสารขอใช้บริการ หรือแจ้งความประสงค์ดังกล่าวทางโทรศัพท์ โดยกลุ่มงานบริการวิชาการ 1 2 และ 3 สำนักวิชาการ มีศูนย์บริการข้อมูลทางวิชาการ (e-Knowledge) เป็นหน่วยงานรับเรื่องการขอใช้บริการข้อมูลทางวิชาการตามความต้องการ
2. ชักถามรายละเอียดความและยืนยันต้องการ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ขอใช้บริการกับผู้ให้บริการ และแจ้งให้ผู้อำนวยการกลุ่มงานทราบ เพราะในความต้องการข้อมูลบางรายการอาจมีความเกี่ยวข้องกับความคิดชอบของบุคคลอื่น อันจะเป็นการป้องกันการปฏิบัติงานซ้ำซ้อน และก้าวก่ายหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลอื่น
3. ดำเนินการจัดทำข้อมูล โดยการค้นหา เรียบเรียง วิเคราะห์ สรุป หรือหากเป็นข้อมูลที่ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีอยู่แล้ว จะต้องนำมาทำบทสรุปอีกครั้ง
4. นำเสนอผู้อำนวยการกลุ่มงานเพื่อพิจารณา ตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้อง และแก้ไข
5. แจ้งให้ผู้ขอใช้บริการทราบและจัดส่ง หรืออาจส่งให้ผู้ขอใช้บริการทาง e-Mail

4.3 การจัดทำเอกสารวิชาการ

เอกสารทางวิชาการ เป็นการศึกษา รวบรวม วิเคราะห์และจัดทำข้อมูลเฉพาะสาขา เช่น ด้านการเมือง (กลุ่มงานบริการวิชาการ 1) ด้านเศรษฐกิจ (กลุ่มงานบริการวิชาการ2) และด้านสังคม(กลุ่มงานบริการวิชาการ 3) เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา ใช้ศึกษาเพิ่มเติมอันเป็นการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

4.4 การบรรยายสรุป

การบรรยายสรุป เป็นการบรรยายเรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความประสงค์ขอทราบอย่างสั้น ๆ กระชับ ในเวลาอันจำกัด เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ และกระทู้ถามที่อยู่ในระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยมีหลักและข้อควรคำนึงดังนี้

1. เตรียมความพร้อม โดยต้องมีความรู้เกี่ยวกับผู้ฟังว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดใด สังกัดพรรคการเมืองฝ่ายค้าน หรือฝ่ายรัฐบาล เตรียมคำตอบ และเตรียมคำถามไว้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ฟัง
2. เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการบรรยาย หากเป็นร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในระเบียบวาระการพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ต้องให้นิติกรผู้รับผิดชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้าร่วมบรรยายสรุปด้วย
3. ให้เกียรติผู้ฟังและรักษามารยาท แต่งกายให้สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ
4. ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ
5. สรุปการบรรยายโดยให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

5. สถิติการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว

การให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 ในช่วงเวลาของสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบัน (ปี 2550 - มิถุนายน 2553) สามารถจำแนกสถิติได้ดังนี้

ประเภทการให้บริการทางวิชาการ	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553 (สิงหาคม)
การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา	-	1	-	-
การให้บริการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ	4	54	65	30
การจัดทำเอกสารทางวิชาการ	-	1	2	1
การบรรยายสรุป	-	12	20	9

บทที่ 4

ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการให้บริการทางวิชาการ :

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการทางวิชาการ จำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักวิชาการด้วยเครื่องมือ SWOT (SWOT Analysis Technique) ในการค้นหาจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) ของสภาพแวดล้อมภายใน ค้นหาโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) จากสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

จุดแข็ง (Strengths)	โอกาส (Opportunities)
<ol style="list-style-type: none">1. คุณวุฒิทางการศึกษาของบุคลากร2. การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเพียงพอ3. ความก้าวหน้าในอาชีพราชการ4. การมีหน่วยงานสนับสนุน	<ol style="list-style-type: none">1. นโยบายบริหาร2. การปฏิรูประบบราชการและปรับปรุงองค์กร3. การได้รับทุนสนับสนุนจากในและนอกประเทศ4. การก้าวสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ
จุดอ่อน (Weaknesses)	ภัยคุกคาม (Threats)
<ol style="list-style-type: none">1. ข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ2. การมีสถานที่ที่ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน3. โครงสร้างองค์กรที่มีภารกิจซ้ำซ้อน4. กฎระเบียบที่ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	<ol style="list-style-type: none">1. การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง2. การแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง3. การโยกย้าย ลาออกของบุคลากร ไปองค์กรอื่นที่มีค่าตอบแทนสูงกว่า

จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง (Strengths) ของสำนักวิชาการแล้วพบว่าทั้ง 4 ปัจจัย ล้วนเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาการให้บริการทางวิชาการ การมีบุคลากรที่เปี่ยมไปด้วยความรู้ ความสามารถยอมทำให้การถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ไปสู่บุคคลอื่น กระทำได้โดยง่าย โดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัย แรงจูงใจจากโครงสร้างราชการที่เปิดโอกาสให้มีความก้าวหน้า เติบโตในสายงานและตำแหน่งตนเองที่ครองอยู่โดยไม่ต้องเปลี่ยนตำแหน่งและข้ามสายงานเหมือนในอดีต อีกทั้งการมีหน่วยงานสนับสนุน เช่น คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา สำนัก กลุ่มงานต่าง ๆ ล้วนเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนางานทั้งสิ้น โดยมีโอกาส (Opportunities) ที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกทั้ง 4 ปัจจัย เป็นแรงผลักดันขับเคลื่อนที่สำคัญก้าวไปสู่เป้าหมาย

ส่วนจุดอ่อน (Weaknesses) ที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในนั้น หากพิจารณาเฉพาะการพัฒนาการให้บริการทางวิชาการ ไม่ได้เป็นอุปสรรค แต่ภัยคุกคาม (Threats) ทั้ง 3 ปัจจัย ส่งผลกระทบต่ออย่างร้ายแรงต่อการพัฒนาการให้บริการทางวิชาการ ดังจะเห็นได้จากปัญหาความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การเมืองขาดเสถียรภาพระหว่างปี 2549 - ช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 และสภาพการเมืองภายหลังการเลือกตั้งที่ขาดเสถียรภาพ มีการเปลี่ยนแปลงที่ยากแก่การคาดการณ์ การดำเนินงานของสำนักวิชาการในมิติ ต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ส่วนภัยคุกคามที่เป็นการแทรกแซงการดำเนินงานจากฝ่ายการเมืองนั้น ทำให้อิสระทางความคิด การบริหารการจัดการถูกบั่นทอนลง เช่น ความพยายามปรับปรุงโครงสร้างของสำนักวิชาการจากคณะกรรมการกิจการสภา ปี 2548 โดยที่ไม่สอบถามความคิดเห็นของประชาคมในสำนักวิชาการ หรือการระงับการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ทางวิชาการเพื่อการเผยแพร่ความรู้ เป็นต้น สำหรับการโยกย้าย และลาออกของบุคลากรไปองค์กรอื่นที่มีค่าตอบแทนสูงกว่านั้น เป็นปัญหาทางนโยบาย ทั้งระดับสำนักและระดับองค์กรที่จะต้องป้องกันภาวะ “สมองไหล” โดยทำให้บุคลากรที่บรรจุเข้ามาแล้วเกิดความภาคภูมิใจในองค์กร ประทับใจการทำงาน และซื่อสัตย์ต่อองค์กร แม้ว่าจะมีค่าตอบแทนที่แตกต่างจากหน่วยงานอื่นก็ตาม

2. ปัญหาการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางการเมืองขึ้นใหม่ ย่อมทำให้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยเฉพาะการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินที่มีความหลากหลายและกระทำได้ง่ายขึ้น สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงต้องปรับตัวเตรียมรับสถานการณ์ดังกล่าว โดยมุ่งหวังขจัดปัญหาในการให้บริการวิชาการของ กลุ่มงานบริการวิชาการ ที่พบว่าประสบปัญหาการมี

ข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลเชิงวิเคราะห์ไม่เพียงพอ ไม่สามารถให้บริการได้ทันเวลา ขาดเครื่องมือสนับสนุน รวมถึงการขาดความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาจทำให้การให้บริการทางวิชาการขาดประสิทธิภาพได้

ในการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเพราะเหตุว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ถือเป็นภาคบริการที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละกว่า 600,000 ล้านบาท หากนับจากนักท่องเที่ยวในประเทศด้วยแล้ว มีเงินหมุนเวียนปีละกว่า 1,000,000 ล้านบาท มีวงจรกิจงานครอบคลุมหลายภาคส่วนนับแสนราย ด้วยผลกระทบต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศดังกล่าว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงให้ความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนในการตรวจสอบสนับสนุน โดยการเสนอร่างกฎหมาย เสนอญัตติเพื่อให้สภาพิจารณาศึกษา หรือการตั้งกระทู้ถามเพื่อถามรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง โดยการดำเนินงานดังกล่าวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีข้อมูลสนับสนุนอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

การที่บุคลากรขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะด้านการวิเคราะห์ข้อมูล การขาดข้อมูลขั้นต้น ขาดเครื่องมือสนับสนุน รวมทั้งฐานข้อมูลด้านวิชาการที่มีอยู่ยังไม่สมบูรณ์ จึงทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างครบถ้วน ทันตามความต้องการ

หากวิเคราะห์สภาพปัญหาการให้บริการตามแนวคิดเกี่ยวกับการของจอห์น ดี มิลเลท (John D. Millet) กล่าวถึงเป้าหมายของการให้บริการ คือ การสร้างความพึงพอใจในการบริการ โดยมีหลักหรือแนวทาง คือ

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (Equitable Service) เป็นการให้บริการทางวิชาการที่มีความยุติธรรม ในการให้บริการที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ซึ่งหมายความว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนไม่ว่าจะสังกัดพรรคการเมืองฝ่ายใด ย่อมได้รับการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวจากกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการอย่างเท่าเทียมกัน

โดยข้อเท็จจริงแล้ว ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาสามัญ มีวินัย และมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงานโดยไม่เลือกฝักใฝ่ฝ่ายใด และต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง แต่ปัญหาที่พบคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน มีความถี่ในการขอใช้บริการข้อมูลทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวมากกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล ส่วนใหญ่เป็นการขอข้อมูลเพื่อใช้ในการตั้งกระทู้ถาม เสนอญัตติด่วน เพื่อตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน

2. การให้บริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (Timely Service) เป็นการให้บริการที่ต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานจึงจะสร้างความไม่พอใจได้ โดยหมายความรวมถึงทันต่อการใช้งาน ซึ่งในการปฏิบัติงานในอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น จะต้องเป็นไปตามระเบียบวาระที่กำหนด

ไว้ในคราวประชุมแต่ละครั้ง หากการให้บริการข้อมูลนั้น ไม่ทันต่อการพิจารณาในระเบียบวาระการประชุม หรือเมื่อผ่านระเบียบวาระนั้นไปแล้ว ข้อมูลนั้นย่อมไม่มีความหมายใด ๆ เลย

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) เป็นการให้บริการต้องมีลักษณะมีจำนวนการให้บริการอย่างเหมาะสม โดยมีผลเห็นว่า ความเสมอภาคหรือการตรงเวลาจะไม่มี ความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งให้บริการ ไม่เหมาะสมต่อผู้รับบริการ

ทั้งนี้ สำนักวิชาการ ได้เพิ่มช่องทางการให้บริการทางวิชาการขึ้นที่บริเวณชั้น 3 อาคารรัฐสภา 1 อันเป็นลักษณะศูนย์บริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-Knowledge) เพื่อขจัดปัญหาการให้บริการทางวิชาการที่ล่าช้า ไม่พอเพียงแก่ความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) เป็นการให้บริการทางวิชาการที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่จะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progression Service) การให้บริการทางวิชาการที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถ ทำหน้าที่ได้มากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

หากนำแนวคิดเรื่องประสิทธิภาพ ความพยายาม ความพร้อม ความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับผลที่ได้คือความพึงพอใจของผู้รับบริการ มาวิเคราะห์โดยองค์รวม พบว่า ปัญหาการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกิดขึ้นจาก

1. ความไม่ประหยัด อันได้แก่ ไม่ประหยัดทรัพยากร และไม่ประหยัดเวลา

ในการให้บริการข้อมูลทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการให้บริการตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาผู้แทนราษฎร เช่น การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ญัตติด่วนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือกระทู้ถามที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เมื่อได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวในสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ความต้องข้อมูลทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณา ย่อมมีมากขึ้น แต่ข้อมูลที่จัดหาให้ นั้นจำนวนมาก กลับมิได้นำไปใช้ประกอบการพิจารณา อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็น เนื่องจากระบบการพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร เป็น “ระบบวิป” คือ การประสานงานกันระหว่างฝ่ายว่าผู้ใดจะเป็นผู้อภิปรายในเรื่องนั้น ๆ ทำให้สิ้นเปลืองทรัพยากร และข้อมูลทางวิชาการบรรยายสรุป ไม่สามารถนำไปใช้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2. ความล่าช้า ไม่ทันกาล

การที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยงานสนับสนุนและทำหน้าที่หลักคือ เป็นหน่วยธุรการให้กับสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้การประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการใช้อำนาจหน้าที่

ของสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะองค์กรนิติบัญญัติของรัฐเป็นไปอย่างราบรื่น บรรลุเป้าหมายและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ แต่ข้อมูลที่สำคัญเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา หรือตัดสินใจในอำนาจหน้าที่นั้น “มีแหล่งกำเนิด” จากหน่วยงานฝ่ายบริหารทั้งสิ้น การได้ข้อมูลที่ล่าช้า ไม่ทันการ ย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพขององค์กรนิติบัญญัติด้วยเช่นกัน

3. ขาดคุณภาพ

โดยที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมิได้เป็นแหล่งกำเนิดของข้อมูล แต่เป็นหน่วยงานที่สนับสนุนข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา ตัดสินใจของสภาผู้แทนราษฎร จำเป็นต้องแสวงหาข้อมูลที่น่าเชื่อถือ มีคุณภาพไว้วางใจได้ โดยเฉพาะข้อมูลทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว แหล่งกำเนิดข้อมูลที่สำคัญคือ (1) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และ (3) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว (แอดต้า) ส่วนงานศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นนับว่ามีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับสาขาอื่น ข้อมูลทางวิชาการที่ใช้ในสภาผู้แทนราษฎรจึงขาดความหลากหลายรอบด้าน และขาดคุณภาพ

ด้วยความจำกัดดังกล่าว กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 และผู้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว จึงต้องจัดทำฐานข้อมูลทางวิชาการเพื่อสนับสนุนความต้องการใช้ข้อมูลของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นดังกล่าวเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

3. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการ

การเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองหลักอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบอบรัฐสภา

หลักการสำคัญที่ต้องพิจารณาประเด็นแรก คือ ประสิทธิภาพของรัฐสภาเกิดจากประสิทธิภาพของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ประสิทธิภาพของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คือ ประสิทธิภาพทางวิชาการ ประสิทธิภาพทางวิชาการ คือ การมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งประสิทธิภาพของบุคลากรนี้พิจารณาได้จากกระบวนการดำเนินงานที่ต้องคำนึงถึงความประหยัด รวดเร็ว มีคุณภาพของงาน ตรงตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องการข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาการอภิปราย หรือการตัดสินใจอย่างหนึ่ง เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ

อำนาจในการพิจารณากฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกพระราชบัญญัติ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือประกาศคณะปฏิวัติ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม การ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายต่าง ๆ และการอนุมัติพระราชกำหนด เพื่อให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ล้วนแล้วแต่ต้องการข้อมูลทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณา เสนอความเห็น และตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งทั้งสิ้น

ทางด้านความต้องการข้อมูลทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว เพื่อประกอบการพิจารณาออกกฎหมายนั้น ส่วนใหญ่เป็นร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงให้กฎหมายนั้นมีความเหมาะสมแก่กาลสมัย เช่น พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เป็นการปรับปรุงคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เป็นต้น

การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อรักษาดุลอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ อันเป็นหลักการของระบบรัฐสภา (Parliamentary System) เป็นการดำเนิน การควบคุมการปฏิบัติงานตามที่ได้แถลงนโยบายไว้ต่อรัฐสภา โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมมีอิสระจากมติพรรคการเมืองในการตั้งกระทู้ถาม การเสนอญัตติ การอภิปราย และการลงมติในการอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ต้องการข้อมูลทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณา เสนอความเห็น และตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งทั้งสิ้น

การให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ของแผ่นดิน

เป็นอำนาจหนึ่งของรัฐสภา ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาจะประชุมร่วมกันพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ดังเช่น การให้ความเห็นชอบในหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ ที่มีผลต่อเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ และคณะรัฐมนตรีสมควรที่จะรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากรัฐสภา

อย่างไรก็ตาม ในการให้บริการทางวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องยึดหลักมาตรฐานที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนดไว้ ว่า

1. ความเที่ยงตรง (Accuracy) โดยเอกสาร ข้อมูล ผลผลิตทางวิชาการต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และมีความเป็นกลางทางการเมือง
2. ทันท่วงที (Timeliness) โดยที่ผู้รับผิดชอบต้องคำนึงความต้องการใช้งานจากข้อมูลนั้นของผู้ใช้บริการ เช่น ทันต่อระเบียบวาระที่พิจารณาเรื่องนั้น ๆ เป็นต้น
3. ความสมบูรณ์ (Completeness) เป็นการดำเนินการศึกษา ค้นคว้า พร้อมทั้งสรุปประเด็นเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รอบด้าน เพื่อให้เอกสารข้อมูลทางวิชาการนั้นมีเนื้อหาสมบูรณ์ครบถ้วน

4. ตรวจสอบได้ (Verifiability) มีระบบการอ้างอิงที่มาของข้อมูลที่เป็นสากล และเลือกใช้แหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

5. สอดคล้องต้องการของผู้ใช้ (Relevance) มีการสอบถาม ประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพ

กรณีดังกล่าวนี้ ก่อนที่จะทำการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประเมินผล เรื่อง ความพึงพอใจของผู้รับบริการงานด้านวิชาการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ประจำปี 2553 รอบที่ 1 ที่สำรวจระหว่างวันที่ 1-30 เมษายน 2553 จากกลุ่มตัวอย่างประชากร คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ผู้ทำการศึกษาเลือกแบบเจาะจง เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการทางวิชาการ และรับฟังข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการ สรุปผลได้ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ พบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 ร้อยละความพึงพอใจ 82.80)

2. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ พบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ร้อยละความพึงพอใจ 85.60)

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 ร้อยละความพึงพอใจ 82.15)

แม้ว่าผลการสำรวจดังกล่าวจะปรากฏผลออกมาเป็นที่น่าพึงพอใจ แต่การเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการทางวิชาการสามารถดำเนินการได้อีก โดยอาศัยแนวทาง ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพด้านบุคลากร

หลักการสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาบุคลากร คือ การไม่หยุดนิ่ง โดยเฉพาะบุคลากรที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ทางด้านวิชาการ จะต้องมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น การนำเสนอรายงานทางวิชาการขนาดสั้น การถ่ายทอดความรู้หรือบรรยายสรุปที่น่าเชื่อถือ การพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นต้น

2. การเพิ่มประสิทธิภาพด้านข้อมูล

สร้างเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยว และองค์กรเอกชนอื่นที่อยู่ในวงการอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว โดยมีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และนำข้อมูลที่ได้มานั้นมาพัฒนาฐานข้อมูลทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และทันต่อความต้องการใช้งานในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร

3. การสร้างนวัตกรรมใหม่

แต่เดิม การให้บริการทางวิชาการอยู่ในรูปของการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร การสืบค้นและให้บริการข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา อภิปราย และตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งในเรื่องที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา การจัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ และการบรรยายสรุป โดยมีช่องทางการให้บริการหลักคือ สื่อสิ่งพิมพ์ และทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในการเพิ่มประสิทธิภาพโดยการสร้างนวัตกรรมใหม่โดยที่ไม่กระทบต่อโครงสร้างด้านบุคลากร และงบประมาณนั้น คือ

3.1 การทำข้อสรุป (Issue Briefs) ซึ่งเป็นการสรุปเรื่องขนาดสั้น ทั้งเป็นเรื่องที่อยู่ในระเบียบวาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และเรื่องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อเผยแพร่แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา

3.2 สารสนเทศการท่องเที่ยว เป็นรายงานสถานการณ์ทางด้านการท่องเที่ยว สถิติงานวิจัย และกิจกรรมการท่องเที่ยว อันเป็นลักษณะการติดตามสถานการณ์เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าวมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีวัตถุประสงค์

1 เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

2 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุในการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

3 เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร และวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม ข้อมูล สถิติการให้บริการ ตลอดจนผลการสำรวจความพึงพอใจเพื่อปรับปรุงการให้บริการทางวิชาการที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการ พร้อมทั้งวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรด้วย SWOT Analysis

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจที่จะควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีกระทำได้ง่ายขึ้น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงต้องปรับกระบวนการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความจำเป็นที่ต้องใช้ข้อมูล หลักฐาน ในการอภิปรายสนับสนุนแนวคิดและตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งของตนโดยอิสระ เอกสารประกอบการพิจารณา ข้อมูล สถิติ รายงาน ผลการวิจัย ข้อเท็จจริง จึงเป็นเอกสารข้อมูลที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการอภิปรายและใช้ประกอบการตัดสินใจว่าจะดำเนินการในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง และสำหรับคณะกรรมการที่สภาผู้แทนราษฎรมีมติให้ตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องดังกล่าว หากได้มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการข้อมูลทางวิชาการแล้ว อาจส่งผลดังต่อไปนี้

L I R T

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การพัฒนาบุคลากร ให้ได้รับการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถ มีความพร้อม และมีความมั่นใจที่จะให้บริการ การเข้าถึงข้อมูลและความสะดวกในการรับบริการของผู้รับบริการ
 2. การให้บริการมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ เพราะเป็นข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และมาจากแหล่งกำเนิดข้อมูลโดยตรง ที่มีการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันไว้แล้ว
 3. มีความรวดเร็ว เพราะมีฐานข้อมูลทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวรองรับการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ
 4. ประหยัด ลดค่าใช้จ่าย โดยมีลักษณะที่ประหยัดทั้งทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ เช่น การบรรยายสรุปที่มีประสิทธิภาพ การสรุปย่อเรื่อง เป็นต้น
- อย่างไรก็ตาม การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ “คน” ซึ่งต้องรับรู้ ยอมรับ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กร

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

การสร้างนวัตกรรมใหม่ โดยที่ไม่กระทบต่อโครงสร้างด้านบุคลากร และงบประมาณนั้น สามารถกระทำได้โดย

- 1 การทำข้อสรุป (*Issue Briefs*) ซึ่งเป็นการสรุปเรื่องขนาดสั้น ทั้งเป็นเรื่องที่อยู่ในระเบียบวาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และเรื่องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อเผยแพร่แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา
- 2 สารสนเทศการท่องเที่ยว เป็นรายงานสถานการณ์ทางด้านการท่องเที่ยว สถิติ งานวิจัย และกิจกรรมการท่องเที่ยว อันเป็นลักษณะการติดตามสถานการณ์เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าว มีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด

บรรณานุกรม

จินดา เจริญพรรณ. การพัฒนาสถาบันนิติบัญญัติ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า, 2542

ทิพาวิดี เมฆสวรรค์. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพมหานคร. 2538.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. การปรับปรุงระบบงานของหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า, 2543

นรนิติ เศรษฐบุตร. ประสิทธิภาพของรัฐสภาไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า, 2546

มนตรี รูปสุวรรณ. แนวทางการสร้างสมรรถนะของสภาผู้แทนราษฎรไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2540

ยุทธนา สำเภาเงิน. การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านเลขานุการในการประชุม
คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร. เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล
หลักสูตรการพัฒนานักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 4. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
2542.

รังสิมา มั่นใจอารย์. การเพิ่มประสิทธิภาพในองค์กร. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพัฒนาวิชาการ จำกัด.
2550.

วัชรวิภา วัชรเสถียร. เทคนิคการให้บริการ. กรุงเทพมหานคร: 2550

สมิต สัจฉกร. การประชุมที่เกิดประสิทธิผล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สายธาร. 2547.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. การบริหารองค์ความรู้. กรุงเทพมหานคร: 2548.

LIART

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์” 2550

สุโขทัยธรรมมาธิราช.เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคลหน่วยที่ 1-7.พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.2530.

สมพงษ์ เกษมสิน.การบริหารงานบุคคลแผนใหม่.กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพานิช.
พิมพ์ครั้งที่ 5.2526.

อัญญาณี คต้ายสุบรรณ..การจัดการความรู้ ฉบับปฐมบท.กรุงเทพมหานคร:เพชรเกษม
พรินติ้ง กรุป จำกัด.2550.

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล	นายสุเทพ เอี่ยมคง
วัน เดือน ปีเกิด	4 พฤษภาคม 2508
ประวัติการศึกษา	- ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ โลก - หลักสูตร “การวิจัยเชิงคุณภาพ” สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ - หลักสูตร “พรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับผู้บริหาร รุ่นที่ 5” สถาบันพระปกเกล้า
ตำแหน่งปัจจุบัน	วิทยากร 8 ว กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

